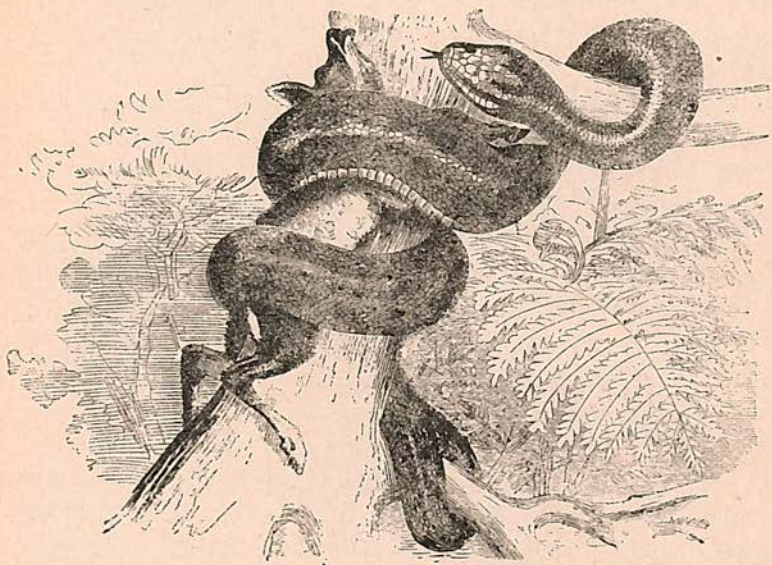

та боа, дълга около осемъ метра. Всички скочили на крака и съ любопитство разглеждали чудноватото животно. Разпитали слугата за случката и той имъ разказалъ това:

„Отидохъ да прибера биволицата, която прѣди два дѣня бѣше се отелила подѣ дървото до езерото. Отъ тогава тя не се отдѣляше отъ това мѣсто, защото рождбата ѝ умрѣ тамъ веднага слѣдѣ отелването. Когато приближихъ до ловджийската ни колиба, забѣлѣзахъ, че около биволицата се обвила една дебела и дълга боа. Тя се готвѣше да забие остритѣ си зѣби въ вратнитѣ жили на биволицата. Азъ влѣзохъ въ колибата, да не се хвърли змията върху ми, взехъ лѣжка и почнахъ да се цѣля. Още при първото стрѣляне сполучихъ да промуша змията тъкмо